

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118209809
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118209809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, adresa sídla Žilina, Hodžova 11, proti žalovanému: R. W., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu, na území Slovenskej republiky U., D. X. X, štátny občan Rakúskej republiky, o 195,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava, z 29. januára 2020 č.k. 40Csp/73/2018-95 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu, Sberbank Slovensko a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 28.9.2011 Dodatok k Rámcovej zmluve o bežnom účte s tým, že Dodatok aj Rámcová zmluva sa budú riadiť Všeobecnými obchodnými podmienkami a Sadzobníkom poplatkov. Zmluvný vzťah založený touto zmluvou sa preto aj týmito dokumentmi, ktoré sú v zmysle článku 6 odseku 5 Dodatku jej neoddeliteľnou súčasťou. Žalovaný svojím podpisom potvrdil, že sa oboznámil s dokumentmi a prevzal ich. Z Dodatku ku zmluve o bežnom účte, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 28.9.2011 (ďalej aj len „Dodatok“) vyplýva dojednanie poskytovania platobných služieb ako program služieb Active. V cene programu služieb Active sú zahrnuté platobné služby a platobné operácie špecifikované v článku 1 bod 2. dohody.

1.2.2 Právny predchodca žalobcu viedol pre žalovaného bežný účet č. G. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a poskytol mu služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil. Žalovaný bol povinný udržiavať na účte dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov.

1.2.3 Žalovaná istina 195,45 eur predstavuje rozdiel medzi debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Zo súhrnu kreditných operácií - call loans CR, customer lending, došlá bezhotovostná platba, funds transfer, prevod bez poplatku, stor.popl. za platbu u obchodn., úroky, vklad v hotovosti - vyplýva suma 48.018,04 eur a zo súhrnu debetných operácií - call loans CR, customer lending, daň z kapitálového výnosu, elektronický prevod externý, funds transfer, GPI/DB zmena na trval/inkas.pr, KTK - zmena, upomienka, náhradný pk po blokácii, oznámenie o nezreal. platbe, poplatok za transakcie, poplatok za vedenie účtu, poplatok za vydanie/obnova pk, poplatok za zmenu limitu, popl.

upomienka SU, poplatok - výber z ATM euro region, poplatok - výber z ATM nie euro reg., poplatok za platbu u obchodníka, poplatok za výber z ATM VBSK, prevod - štandardný formulár, trvalý/inkasný príkaz externý, úroky, výber v hotovosti - v sume 48.213,49 eur.

1.2.4 Žalovaný ako spotrebiteľ bol o svojom prekročení a úrokovej sadzbe úročenia informovaný na web stránke žalobcu, všetky relevantné dokumenty sú dostupné aj na každej pobočke banky a výpismi z účtu.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok veriteľa na vyrovnanie prekročenia peňažných prostriedkov na bežnom účte s príslušenstvom podľa § 708 ods. 1, § 710 Ob. z. (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 52, § 53 ods. 1 a ods. 4, § 54 ods.1 a ods. 2 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 2 písm. f), § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. c), § 18 ods. 1 ZoSÚ2010 (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvných vzťahov), § 3 ods. 3 ZoOS7007 (zákon číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov), článku 2 bod 1, v článku 2 bod 13 veta prvá a článku 5 Dodatku ku zmluve o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX z 28.9.2011 (ďalej len "Dodatok"), a nárok veriteľa na úrok z omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 O.z. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a preto je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že zo žalobcom doložených listín mal súd za to, že žalobca spĺňa podmienky na posúdenie ako dodávateľa služieb, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný spĺňa podmienky na posúdenie ako spotrebiteľa, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Zmluvné strany uzavreli dňa 28.9.2011 Dodatok ku zmluve o bežnom účte, v zmysle ktorého sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytovať platobné služby a platobné operácie (transakcie) v zmysle článku 1 bod 2 Dohody za dojednanú cenu programu služieb Active a zároveň si v zmysle článku 2 v spojení s prílohou č. 1 Dodatku zmluvné strany dojednali platobnú operáciu - možné povolené prečerpanie aktuálneho zostatku na bežnom účte klientom do výšky 1.660 eur. Ako uviedol žalobca, žalovaný nevyužil dojednané povolené prečerpanie. Po oboznámení sa s výpismi z účtu žalovaného dospel súd k záveru, že rozdiel kreditných a debetných operácií na bežnom účte žalovaného v celkovej sume 195,45 eur, ktorý si žalobca uplatnil v žalobnom návrhu, spočíva v žalobcom vykonávanom účtovaní poplatkov za vedenie bežného účtu so zaúčtovaním štyroch upomienok, konkr. poplatky za vedenie účtu v sume 4,99 eur neuhradené žalovaným spotrebiteľom v období od 1.4.2016 do 31.12.2017 celkovo 21 krát, čo predstavuje (4,99 eur x 21) 104,79 eur; dve upomienky neuhradené žalovaným po 10 eur zo dňa 6.6.2016 a zo dňa 13.7.2016 (10 eur x 2) 20 eur; dva „poplatky za PK“ zo dňa 8.11.2016 v sume 22 eur a dňa 3.10.2017 v sume 18 eur. Žalobca si v žalobnom návrhu taktiež uplatnil úroky z neuhradených poplatkov, ktorých neuhradením žalovaný prečerpал zostatok na bežnom účte a ktoré priebežne vyčíslvoval vo výpise z účtu klienta. Úroky z poplatkov, ktorými žalovaný prečerpал bežný účet, žalobca v žalobe skutkovo špecifikoval výlučne odkazom na ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z výpisov z účtu žalovaného však vyplýva, že ide o úroky za obdobie od 30.4.2016 (vtedy v sume 0,02 eur) do 31.12.2017 (v sume 4,48 eur), spolu 30,66 eur.

1.5 Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie (104,79 + 20 + 22 + 18 + 30,66) 195,45 eur ako súhrnu účtovaných a neuhradených poplatkov, upomienok a úrokov z týchto poplatkov a upomienok za obdobie od 1.4.2016 do 31.12.2017 na predmetnom bežnom účte, na ktorom nevykonával žiadnu inú finančnú operáciu, ktorú by bolo možné považovať za službu spotrebiteľovi, okrem spomenutých debetných operácií týkajúcich sa poplatkov, upomienok v zmysle sadzobníka poplatkov a účtovaných úrokov. Žalovaný spotrebiteľ bežný osobný účet počas uvedeného obdobia roka a trištvrte účet nepoužíval, nezadával žiadne finančné operácie žalobcovi na spracovanie. K poslednej kreditnej operácii vykonanej žalovaným na bežnom účte došlo dňa 14.3.2016 v sume 120 eur, preto pri vyúčtovaní mesiaca 03/2016 predstavoval stav účtu jednu kreditnú operáciu v sume 220 eur a na ťarchu účtu šesť debetných operácií v sume 225,01 eur.

1.6 Súdny svojou rozhodovacou činnosťou ustálili a zákonodarca následne s účinnosťou od 13.6.2014 uzákonil, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou také ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa uhradenie plnení, za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. Žalobca zaťažil bežný účet žalovaného účtovaním poplatkov, ktoré neboli v Dodatku k zmluve o bežnom účte zo dňa 28.9.2011

výslovne uvedené, a ktoré účtoval výlučne odkazom na aktuálne znenie Sadzobníka poplatkov a Všeobecné obchodné podmienky bez poskytovania protiplnenia, o ktorých znení žalovaný podpisom Dodatku vyhlásil, že ich prevzal a oboznámil sa s nimi. Vo výpočte neprijateľných podmienok v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré sa považujú za absolútne neplatné, v čase vzniku zmluvného vzťahu táto podmienka nebola, nakoľko však ide o demonštratívny výpočet, súd mal z doložených výpisov z účtu žalovaného preukázané, že účtovanie mesačného poplatku vo výške 4,99 eur za vedenie účtu nebolo nasledované protiplnením zo strany dodávateľa/žalobcu, keď tento za obdobie roka a 3/4 nevykonával žiadnu inú finančnú operáciu, ktorá by bola službou pre žalovaného spotrebiteľa. Okrem toho poplatky za vedenie účtu, a poplatok za PK neboli výslovne dojednané v Dodatku ku zmluve o bežnom účte zo dňa 28.9.2011. Prehlásenie žalovaného v článku 6 bod 5 Dodatku Záverečné ustanovenia, že sa oboznámil so sadzobníkom poplatkov, súd vyhodnotil ako za nie postačujúce, keď ide o formulárovú štandardnú zmluvu, vopred pripravenú žalobcom ako dodávateľom, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť vopred ovplyvniť. Súd nemal preukázané, že došlo k skutočnému oboznámeniu, informovaniu spotrebiteľa so sadzobníkom poplatkov, keď tento netvorí technicky neoddeliteľnú súčasť zmluvy, a nie je žalovaným podpísaný. Ustanovenia o poplatkoch obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach a Sadzobníku poplatkov žalobcu, na ktoré Dodatok k zmluve o bežnom účte odkazuje, nemožno považovať za individuálne zmluvne dojednané ustanovenia, ktorých obsah pred podpisom zmluvy by žalovaný mal reálnu možnosť ovplyvniť, a ako také spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jej neprospech, ako spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je zvýšenie právnej ochrany slabšieho účastníka spotrebiteľského zmluvného vzťahu, ktorým je nepochybne spotrebiteľ, a to za účelom vyrovnania takejto faktickej nerovnosti v postavení zmluvných strán. Od spotrebiteľa preto nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Súdny svojou rozhodovacou činnosťou v prípade tzv. debetných úrokov, poplatkov za výzvy na úhradu, poplatkov za upomienky a poplatkov za vedenie účtu ustálili, že tieto nepredstavujú cenu/úhradu za hlavný predmet zmluvy, spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa, nie sú spotrebiteľom individuálne dojednané, nie sú počítané do textu zmluvy o bežnom osobnom účte, nezodpovedajú skutočným nákladom dodávateľa za ich vyhotovenie, spotrebiteľ nemá záujem na ich uhradení, nakoľko za ne nemal poskytnuté protiplnenie dodávateľom a z týchto dôvodov sú neprijateľné a preto absolútne neplatné (obdobne rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/57/2017).

1.7 Zároveň súd podrobil Dodatok ku zmluve o bežnom účte zo dňa 28.9.2011 v záujme zvýšenej ochrany spotrebiteľa kontrole a dospel k záveru, že zmluva/Dodatok neobsahuje obligatórne náležitosti tak ako ich vyžadoval zákon o spotrebiteľských úveroch v čase vzniku zmluvného vzťahu v § 10 ods. 1, t.j. výšku poplatkov, keď tieto sú v článku 5 Dodatku vymedzené odkazom na inú listinu, čo nepredstavuje dostatočne určité vymedzenie výšky poplatkov tak ako ich zákonodarca vymedzil v zákonom ustanovení, v dôsledku čoho sa zmluvný vzťah považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobný návrh žalobcu spočíval v uplatňovaní si úrokov, poplatkov a upomienok, súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

1.8 O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne poukazom na § 255 ods. 1 v spojení s článkami 4, 16, 17 základných princípov C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) a vecne nemožnosťou priznania náhrady trov konania žalovanému z dôvodu, že žalovanému v konaní žiadne trovy konania nevznikli.

2.1 Rozsudok napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vinniac súd prvej inštancie, že tento svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. b), f), a h) C.s.p.).

2.2 Na odôvodnenie svojho odvolania uviedol, že tvrdenia žalobcu čo do vzniku právneho vzťahu a výšky dlhu žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel (ostal pasívny) a tak ich bolo potrebné podľa § 151 ods. 1 C.s.p. považovať za nesporné. Ak potom tvrdený skutkový stav, žalovaný nepoprel a tento súd prvej inštancie neprevzal za základ rozhodnutia, mal nariadiť pojednávanie na prejednanie veci samej (§ 297 veta prvá C.s.p.), na ktorom by určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré sa

považujú za nesporné, ktoré dôkazy súd vykoná a ktoré nevykoná, s uvedením predbežného právneho posúdenia veci (§ 181 ods. 2 C.s.p.). Z koncepcie § 297 písm. b) C.s.p. vyplýva, že zákonodarca chcel zjednodušiť procesný postup súdu vo veciach, kedy skutkové tvrdenia strán sú nesporné, nie však v prípadoch, ak tvrdený skutkový stav súd prvej inštancie považuje za nedostatočný. Ak sa ukáže, že strana doteraz nesplnila svoju povinnosť tvrdenia, povinnosť dôkaznú, musí súd prvej inštancie vždy nariadiť pojednávanie a informovať strany v rozsahu sporných a nesporných skutočností a rozsahu dokazovania, čo bez nariadenia pojednávania nie je možné.

Poukazujúc na viaceré rozhodnutia krajských súdov ďalej dôvodil, že postup súdu musí byť nestranný, predvídateľný a transparentný.

2.3 Žalovaný preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, záväzok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Ak aj z hľadiska formy je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky, takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil.

2.4 Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov sú súčasťou zmluvy, čo vyplýva zo samotného textu zmluvy ako aj z rozhodnutia SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument.

2.5 Všetky poplatky boli vyjadrené jasne, zrozumiteľne a určito a priamo v sadzobníku poplatkov. Zákon o platobných službách vyslovene nestanovuje, že poplatky za poskytnutie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v paragrafe 9 ods. 2 ZoSÚ2010.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalobcom nie sú dôvodné.

5.1 Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 40Csp/73/2018 je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 195,45 eur s príslušenstvom titulom vyrovnania prečerpania bežného účtu žalovaného vniknutého účtovaním poplatkov, úhrad za upomienky a úrokov z omeškania právnym predchodcom žalobcu žalovanému na jeho bežnom účte. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu pre neexistenciu žalovaného nároku bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 297 písm. b) C.s.p. zamietol.

5.2 Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobcovi nevznikol nárok na plnenie, ktoré je predmetom žaloby a to z dôvodu, že žalovaný sa k takémuto plneniu zmluvne nezaviazal (samotná zmluva o bežnom účte neobsahovala platnú dohodu o povinnosti žalovaného platiť konkrétne poplatky za vedenie účtu a odkaz na Sadzobník poplatkov bez ďalšieho nepostačuje na vznik záväzku žalovaného poplatky platiť) a okrem toho právnym predchodcom žalobcu účtované poplatky za vedenie účtu, poplatky za výzvy na úhradu poplatkov za upomienky a debetné úroky nezodpovedajú skutočným nákladom dodávateľa za ich vyhotovenie a spotrebiteľ nemá záujem na ich uhradení, nakoľko za ne nemal poskytnuté protiplnenie dodávateľom.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predstretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovne:

8.1 Podstatná časť odvolateľových námietok je založená na tvrdení, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže pokiaľ súd považoval skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe za sporné, prípadne skutkový stav uvedený v žalobe za nedostatočný, mal na prejednanie veci nariadiť pojednávanie (§ 177 ods. 1 C.s.p.) aby si mohol splniť povinnosť podľa § 181 ods. 2 C.s.p. a informovať strany o sporných a nesporných tvrdeniach a rozsahu dokazovania, avšak za takejto procesnej situácie nemohol vo veci rozhodnúť bez pojednávania postupom podľa § 297 písm. b) C.s.p..

8.2 Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

8.3 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v zmysle vyššie uvedeného, právna úprava civilného sporového konania vychádza z myšlienky, že práva spotrebiteľa budú lepšie chránené dodržaním princípu ústnosti v civilnom procese a obmedzením výnimiek z tohto princípu. Formulácia § 297 písm. b) C.s.p. korešponduje s formuláciou § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p., pričom ich spoločnými znakmi sú: jednoduché právne posúdenie veci, nespornosť skutkových tvrdení strán a badateľný cenový. Cieľom prvých dvoch znakov je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariadiť v zásade v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie a nie nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu. Bagateľný cenový pri spotrebiteľských sporoch (1.000 eur) je nižší ako pri iných sporoch (2.000 eur), čo je odôvodnené záujmom poskytnúť spotrebiteľovi väčšiu ochranu jeho práv prostredníctvom ústneho a bezprostredného konania.

8.4 Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca si v samotnej žalobe uplatnil nárok na vyrovnanie nepovoleného prečerpania účtu/prekročenia účtu - ktoré spočíva v žalobcom vykonávanom účtovaní poplatkov za vedenie bežného účtu so zaúčtovaním štyroch upomienok, konkr. poplatky za vedenie účtu v sume 4,99 eur neuhradené žalovaným spotrebiteľom v období od 1.4.2016 do 31.12.2017 celkovo 21 krát, čo predstavuje (4,99 eur x 21) 104,79 eur; dve upomienky neuhradené žalovaným po 10 eur zo dňa 6.6.2016 a zo dňa 13.7.2016 (10 eur x 2) 20 eur; dva „poplatky za PK“ zo dňa 8.11.2016 v sume 22 eur a dňa 3.10.2017 v sume 18 eur. Žalobca si v žalobnom návrhu taktiež uplatnil úroky z neuhradených poplatkov, ktorých neuhradením žalovaný prečerpá zostatok na bežnom účte a ktoré priebežne vyčíslil vo výpise z účtu klienta. Úroky z poplatkov, ktorými žalovaný prečerpá bežný účet, žalobca v žalobe skutkovo špecifikoval výlučne odkazom na ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z výpisov z účtu žalovaného však vyplýva, že ide o úroky za obdobie od 30.4.2016 (vtedy v sume 0,02 eur) do 31.12.2017 (v sume 4,48 eur), spolu 30,66 eur, teda nárok na plnenie v celkovej výške 195,45 eur, ktorá povinnosť mala vzniknúť žalovanému na základe Dodatku k rámcovej zmluve o bežnom účte z 28.9.2011, č.ú. V. č. G., všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu (bod 3.13) a jeho sadzobníku poplatkov (ktorých prevzatie potvrdil žalovaný v dodatku k zmluve s tým, že súčasťou tohto potvrdenia bolo aj jeho prehlásenie, že sa s nimi riadne pred uzatvorením zmluvy oboznámil) na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy viedol pre žalovaného v rozhodnom období bežný účet a žalovaný napriek svojej povinnosti právnenému predchodcovi žalobcu neuhradil žalovanú sumu čo do výšky a právneho dôvodu uvedeného vyššie s tým, že žalobca žalovaného o jeho nedovolenom prečerpaní informoval výpismi z účtu. Ako to správne namietal aj samotný žalobca, žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe nenamietal/nepoprel a tak neboli spornými. Podľa názoru odvolacieho súdu potom takto postavená žaloba žalobcu si vyžadovala len jednoduché právne posúdenie veci (či žalobcovi vznikol na základe tvrdeného skutkového stavu a ním predložených dôkazov - dodatku k rámcovej

zmluve o bežnom účte, VOP a sadzovníka poplatkov nárok na uplatnenú pohľadávku alebo nie) a nakoľko hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000 eur, boli splnené podmienky, aby súd prvej inštancie prejednal spor bez potreby nariadiť na jeho prejednanie pojednávanie. Žalobca v samotnej žalobe a to v časti V. jednoznačne tvrdil, že výška poplatkov bola stanovená v sadzovníku poplatkov s tým, že nárok na poplatky, ich splatnosť a zmeny boli upravené vo VOP a to najmä v bode 3.13 VOP. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by žalobcom tvrdený skutkový stav (tvrdenia v žalobe) považoval za nedostatočné alebo sporné a z tohto dôvodu dospel k záveru o potrebe zamietnutia žaloby. Námiетка žalobcu o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie majúcom za následok odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom potom nemohla obstáť. Súd prvej inštancie totiž nerozhodoval o vadnej, prípadne neúplnej žalobe. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby. Iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom verejného prejednanía veci. Žaloba musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 127 ods. 1 C.s.p., teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Žaloba musí obsahovať osobitné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 132 ods. 1 C.s.p., teda označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Tvrdenia, z ktorých má vyplývať oprávnenosť uplatneného nároku, by mali byť jednoznačné a konkrétne, aby nemohlo dôjsť k zámene s iným skutkom. Judikatúra za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Po oboznámení sa s obsahom žaloby odvolací súd konštatuje, že táto náležiťosť žaloby bola rozhodne splnená. Z obsahu žaloby jasne a zrozumiteľne vyplýva skutkový dej, teda sú v nej opísané skutkové okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby (uzavretie Dodatku k Rámcovej zmluve o bežnom účte z 28.9.2011 a na jej základe zriadenie a vedenie účtu žalovaného č. účtu V. č. G.; porušenie povinnosti zo strany žalovaného; výška záväzku žalovaného 195,45 eur; úročenie nepovoleného prečerpania účtu úrokom z omeškania; nezaplatenie pohľadávky žalobcu žalovaným ku dňu podania žaloby). Niet pochybností, že rozhodujúcimi skutočnosťami v žalobe bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke dostatočne, teda nejde o vadu žaloby spočívajúcu v nedostatku opísania rozhodujúcich skutočností tak, ako sa domnieva žalobca v jeho odvolaní. Podľa názoru odvolacieho súdu potom nemôže byť vôbec predmetom akejkoľvek diskusie fakt, že žaloba žalobcu bola formálne spôsobilá na vecné prejednanie veci a konanie pred súdom prvej inštancie nebolo postihnuté vadou zmätočnosti normovanej v podobe odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.. Nebolo tak povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 C.s.p. na odstránenie väd žaloby, ako sa mylne domnieva žalobca v odvolaní, keďže všetky náležitosti žaloby boli zrejmé tak, že nevzbudzovali pochybnosti a neistotu o ich splnení. Na základe uvedeného odvolací súd túto námietku považoval za nedôvodnú. Bezpredmetným potom bolo aj poukazovanie žalobcu na rozhodnutia odvolacích súdov o potrebe odstraňovania väd alebo neúplnosti žaloby pred samotným rozhodnutím vo veci.

9.1 Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že všetky poplatky boli vyjadrené jasne, zrozumiteľne a určito a to priamo v sadzovníku poplatkov podľa článku 5 dodatku odvolací súd uvádza:

Súd prvej inštancie bol názoru, že žalobca už pri uzatvorení zmluvy mal jasne a zrozumiteľne informovať žalovaného o výške poplatkov za vedenie účtu a že je možné, že ak nebude mať dostatok prostriedkov (na účte), dostane sa do nepovoleného debetu, ako aj ďalšie informácie v súlade s § 18 ods. 1 ZoSÚ2010, pričom nepostačuje uvedené upraviť v obchodných podmienkach, t.j. ak žalobca plánuje poskytovať takýto produkt, tak je povinný na to žalovaného ako spotrebiteľa osobitne upozorniť hneď pri uzatvorení zmluvy. Žalobca oponoval, že žalovaný oboznámenie sa so zmluvnou dokumentáciou potvrdil svojim podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne potvrdil preštudovanie dokumentácie upravujúcej daný zmluvný vzťah. Poukázal na VOP a sadzovník s tým, že ani ZoSÚ2010 nestanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente, ktorý výklad potvrdil aj Rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 (Home Credit vs. Bíróová), ktorý ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice (2008/48) musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a ďalej sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ2010 sú povinnou náležiťosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte zmluvy, ale

časť z nich môže byť obsiahnutá aj vo VOP alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Táto povinnosť by mala byť ustanovená v zákone o spotrebiteľských úveroch a nepostačuje, že tak ustáli súd vo svojom rozhodnutí. Z uvedeného teda vyplýva, že VOP/sadzobník sú súčasťou zmluvy a sú pre klienta záväzné. Žalobca bol názoru, že uvedený rozsudok sa týka aj iných spotrebiteľských zmlúv.

9.2.1 Podľa § 2 písm. f) ZoSÚ2010 sa na účely tohto zákona rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

9.2.2 Podľa § 1 ods. 5 ZoSÚ2010 sa na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, § 25 až § 27.

9.2.3 Podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ2010 ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

9.3 Odvolací súd uvádza, že zákonná úprava pojem „nepovolené prečerpanie účtu“ nepoužíva. Z ostatne citovaných ustanovení vyplýva možnosť majiteľa účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec vlastných prostriedkov ako podstatný znak prekročenia. Prekročenie v zmysle v akom ho definuje ZoSÚ2010 je svojím charakterom úverom, z ktorého za určitých podmienok vzniká veriteľovi nárok na úrok. Zmluva o bežnom účte uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. O.z., nakoľko právny predchodca žalobcu pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (dodávateľ) a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. VOP sú pre strany zmluvy, ktorej súčasť majú tvoriť záväzné len v prípade, ak boli zmluvnej strane známe. Ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/245/2010 z 30.11.2011: „zmluvné strany musia s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas, a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzatvárajúcim zmluvu známe, alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. V prípade sporu predpokladanú znalosť týchto podmienok treba preukázať. Bude tak povinná strana, ktorá sa znalosti týchto podmienok dovoľáva“. Odvolací súd dodáva, že i keď predmetom konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 2Cdo/245/2010 bolo skúmanie platnosti rozhodcovskej doložky, rozhodnutie je aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec. Odkaz na VOP a úrokové sadzby produktov zverejnené v priestoroch pobočiek banky alebo na jej webovej stránke nie sú pre spotrebiteľa dostatočnou informáciou a nepreukazujú, že žalovaný bol s ich obsahom riadnym spôsobom oboznámený. Žalobca netvrdil ani nepreukázal, že žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s VOP upozorňujúcimi podľa jeho tvrdenia na nárok na poplatky za vedenie účtu v konkrétnej výške ktoré si voči nemu nárokuje a žalovaný nemal možnosť ani predmetný nárok na poplatky namietat, ak bol vopred určený vo formulárovo pripravených VOP a v sadzobníku. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah a ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 2, 3 O.z.). Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak poplatok (výška poplatku) nebola so žalovaným individuálne dojednaná, ale bol len jednostranne určený žalobcom mimo uzatvorenej zmluvy o bežnom účte vo VOP a sadzobníku (ako tvrdí žalobca), na základe zmluvy, žalobcovi nárok na poplatok nevznikol.

9.4 Pokiaľ žalobca poukazuje na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, odvolací súd udáva, že mu je obsah tohto rozhodnutia známy. Odvolací súd nepopiera, že časť obsahu zmluvy môže byť dohodnutá aj odkazom na VOP. Podľa názoru odvolacieho súdu však, pokiaľ ide o spotrebiteľský právny

vzťah, nemožno podstatné náležitosti zmluvy dohodnúť vo VOP, a pokiaľ sa tak stalo, predstavuje to neprijateľnú zmluvnú praktiku, ktorá je neprípustná. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá uzatvárala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj ZoSÚ2010 a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerespektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu. V predmetnej veci nie je sporné, že strany uzatvorili zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú, s poukazom na podmienky, za akých bola zmluva uzatvorená a s poukazom na ust. § 52 a nasl. O.z.. v danom prípade ide o zmluvu formulárovú, individuálne nedojednanú a súd rozhodujúci spotrebiteľský právny vzťah má povinnosť prihliadať na neprijateľné podmienky z úradnej povinnosti (§ 53 ods. 1 O.z.). V danom prípade ide o zmluvu o bežnom účte, uzatvorenú v zmysle § 708 a nasl. Obch.z.. Keďže zmluva bola uzatvorená medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú. Výklad a aplikácia ZoSÚ2010 musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon dodržanie iba niektorých z obsahových náležitostí zmluvy postihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, robí z týchto náležitostí náležitosti nevyhnutné, podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách (na rozdiel od zmlúv obchodných) majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy dávať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nezodpovedá zásade profesionality a poctivosti, ak sa dávajú do nich dojednania, ktoré sú pre uzavretie zmluvy podstatné, z hľadiska informovania spotrebiteľa dôležité, resp. ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že si ich spotrebiteľ nevšimne. Ak takéto podstatné ustanovenia dodávateľ zahrnie do všeobecných obchodných podmienok, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013).

9.5 Správne uzatvoril súd prvej inštancie teda aj to, že v zmluve chýba individuálne dojednanie o nároku na poplatky; pokiaľ odvolateľ argumentuje, že uvedené dojednanie obsahujú VOP k zmluve s odkazom na príslušný Sadzobník, ide o dokumenty, listiny, k zmluve formulárového charakteru, ak aj obsahujú dojednanie o poplatkoch, toto splyva so všetkými nespočetnými informáciami do jedného celku tak, že priemerný spotrebiteľ v kontraktačnej fáze zmluvy je viac dezorientovaný než seriózne dodávateľom informovaný o význame tejto podmienky. O to viac, keď predložené vyhotovenie VOP k zmluve je vyhotovené drobnými písmenami (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/67/2017 z 25.5.2017). Pokiaľ aj zákon o platobných službách neustanovuje povinnosť individuálne dojednať poplatky, odvolací súd poukazuje na to, že uvedený zákon nepredstavuje špeciálnu úpravu vo vzťahu k normám spotrebiteľského práva, ktorá by vylučovala aplikáciu spotrebiteľskej ochrany (na ktorej je založená požiadavka individuálneho dojednania zásadných zmluvných ustanovení, medzi ktoré nepochybne poplatky i úroky patria - majú pravdaže na mysli úroky z prekročenia, ktorých zaplata sa žalobca bežne v súdnych konaniach domáha).

9.6 K tvrdeniu žalobcu, že postačuje, ak žalovaný bol informovaný o prekročení na účte výpismi z účtu, odvolací vyslovuje názor, že ustanovenie § 18 ZoSÚ nemožno vykladať tak, že pokiaľ veriteľ umožní spotrebiteľovi prekročenie bez toho, aby bol tento vopred informovaný a bez toho, aby prejavil vážny záujem a svoju vôľu právne relevantným spôsobom o poskytovanie služby prečerpania (prekročenia) na účte, ktorého je majiteľom, a až následne mu žalobca oznamuje informácie s tým súvisiace prostredníctvom výpisu z účtu, vzniká spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť jednostranne určené úroky a

poplatky, keďže smernica vyžaduje výslovnú dohodu o úrokovej sadzbe úveru formou prekročenia priamo v zmluve o bežnom účte. Odvolací súd konštatuje že, úlohou všeobecných zmluvných podmienok je spresniť a rozvinúť niektoré ustanovenia zmluvy, prípadne upraviť určité technické náležitosti. Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013 uvádza, že: „Je třeba zdůraznit, že obchodní podmínky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složité formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“ Ústavný súd v citovanom rozhodnutí uviedol aj to, že v spotrebiteľských zmluvách je možné VOP uplatniť v zákonných limitoch, medzi ktoré patrí, že nesmú (pod hrozbou absolútnej neplatnosti podľa ustanovení O.z.) obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkou dobrej viery a znamenajú k ujme spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy akou je výška poplatku vo VOP a následne v sadzobníku, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ takúto nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vyvoláva. Odvolací súd vyhodnotil námietky žalobcu ohľadne nepriznania požadovaných poplatkov a na ne nadväzujúcich úrokov z omeškania vyplývajúcych len z VOP ako nedôvodné, pretože účtovaný poplatok nebol individuálne dohodnutý a žalovaný nemal možnosť ovplyvniť obsah VOP a sadzby poplatkov.

10.1 Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 C.s.p. v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

10.2 Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

10.3 I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

11. Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti veci samej a v časti trov prvoinštančného konania podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a odvolacími dôvodmi nespochybného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania.

12.1.1 Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

12.1.2 Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12.1.3 Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12.1.4 Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12.2 Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol úspešný v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 C.s.p., mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z dôvodu, že žalovaný v odvolacom konaní ostal pasívny, do konania sa nezapojil (nevykonával žiaden procesný úkon) a náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, náhrada trov odvolacieho konania žalovanému priznaná nebola (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 14/2018).

13. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).